

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä tammikuuta 2010

N:o 37—45

SISÄLLYS

N:o		Sivu
37	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta	337
38	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavasta pohjoisesta tuesta	350
39	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta	364
40	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta	369
41	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta	378
42	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta	381
43	Valtioneuvoston asetus maatalousyrittäjien opintorahasta annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n kumoamisesta	382
44	Valtioneuvoston asetus maatalousyrittäjien opintorahan määrästä vuonna 2010	383
45	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalousyrittäjien opintorahan hakemisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 §:n muuttamisesta	384

N:o 37

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2010 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna Etelä-Suomen kansallisena tukena maksetaan kasvintuotannon tukea, kotieläintalouden tuotantosisidonnaista tukea, sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotettua tukea, jäljempänä *tuotannosta irrotettu tuki*,

sika- ja siipikarjatalouden rakennemuutoskorvausta, jäljempänä *rakennemuutoskorvaus*, kasvihuonetuotannon tukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea tukialueilla A ja B vuodelta 2010 siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tuotantojaksolla* sitä 12 kuukauden jaksoa, joka alkaa tukivuoden huhtikuun 1 päivänä;

2) *tuen hakijan perheenjäsenellä* tuen hakijan puolisoa ja alaikäisiä lapsia;

3) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 73/2009;

4) *kasvimaalla* viljelyalaa, jolla viljellään puutarhakasveja tai perunaa omaan käyttöön;

5) *nautarekisterillä* nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää, josta säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1391/2006);

6) *sikarekisterillä* sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 3 §:n 12 kohdassa tarkoitettua rekisteriä;

7) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, lypsylehmiä, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä hiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä hiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, teurastettuja hiehoja, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponnitmat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevosia tai muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja;

8) *luonnonhaittakorvauksen kansallisella lisäosalla* tukilain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa tai Ahvenanmaan maakunnassa Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksen lisäosaa;

9) *tukikelpoisella hehtaarilla* luonnonhait-

akorvauksessa tai Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa;

10) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle;

11) *emolehmällä* liharotuista tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä syntynyttä vähintään 50 prosenttisesti liharotuista ja vähintään kerran poikinutta nautaa, jota käytetään yksinomaan vasikoiden tuottamiseen ja jonka vasikoita kasvatetaan lihatuotantoon tai emolehmätuotannon lisäämiseen ja jonka käyttötavaksi nautarekisterissä on merkitty emolehmä;

12) *emolehmähieholla* vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta 11 kohdassa tarkoitettua rotu- ja käyttötapa vaatimukset täyttävää eläintä;

13) *vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisella tuella* vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (63/2008) ja vuodelta 2008 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (64/2008) tarkoitettua kotieläintalouden tukea.

3 §

Tuen yleiset määräytymisperusteet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

Etelä-Suomen kansallista tukea voidaan maksaa enintään liitteessä 2 säädettyjen enimmäismäärien mukaisesti tuotannonalaa ja tukimuotoa kohti. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

2 luku

Kasvintuotannon tuet

4 §

Etelä-Suomen erikoiskasvituen määrä

Etelä-Suomen erikoiskasvitukea voidaan myöntää vuoden 2010 kasvukauden ajan avo-

maanvihannesten tai tärkkelysperunan tuotantoon käytetystä pellostä enintään 100 euroa hehtaarilta.

5 §

Etelä-Suomen erikoiskasvituen määräytymisperusteet

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä tukikelpoisia ovat tarhaherneisiin kuuluvat silpo-, silpoydin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina. Etelä-Suomen erikoiskasvitukea ei makseta, jos ala on ilmoitettu kasvimaaksi.

Tuki maksetaan kunkin kasvulohkon osalta vain kerran, vaikka samalla lohkolla viljellään saman kasvukauden aikana useita tukikelpoisia kasveja peräkkäin. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

6 §

Kotieläintilan hehtaarituen määrä

Kotieläintilan hehtaaritukea voidaan myöntää tukialueilla A ja B sijaitsevalle peltoalalle enintään 30 euroa hehtaarilta.

7 §

Kotieläintila

Maatila katsotaan kotieläintilan hehtaaritussa kotieläintilaksi, jos maatila on tukivuonna 2010 luonnonhaittakorvauksen kansallisessa lisäosassa tai Ahvenanmaan maakunnassa vastaavassa tukimuodossa kotieläintila. Maatila katsotaan kotieläintilaksi myös, jos maatilalla harjoitetaan kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2010 saakka mainittu päivä mukaan lukien lyhytaikaista tuotantotaukoa lukuun ottamatta ja maatilän eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä tukikelpoista hehtaaria kohti tai maatilalla on vähintään 10 eläinyksikköä kotieläinten koko laskentajakson ajan ja eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä tukikelpoista hehtaaria kohti.

Eläintiheys lasketaan tukivuoden 2009 eläinyksikkömäärän ja tukivuoden 2010 tukikelpoisten hehtaarien perusteella.

Nautojen eläinmäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähintään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 3 mainittuja eläinyksikkökertoimia. Sikojen eläinmäärä on sikarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän kalenterivuoden kunkin kuukauden ensimmäisen päivän eläinmäärien vuosikeskiarvo. Kanoilla ja lihasiipikarjalla eläinyksikkömäärä lasketaan vuoden 2009 eläinmäärän, siten kuin siitä säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hakemusten toimittamista sekä kotieläinten laskentapäivistä ja -ajankohdista vuonna 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (76/2009) liitteessä 2, ja vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuen määräytymisperusteiden perusteella.

Kanojen ja lihasiipikarjan eläinmäärät sekä sikarekisterin perusteella määräytyvä sikojen eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi samoin perustein kuin vuodelta 2010 maksettavan luonnonhaittakorvauksen kansallisessa lisäosassa. Viljelijän vaatimuksesta eläinyksikkömäärän laskennassa voidaan käyttää valvonnassa todettuja eläinmääriä.

Hevosten, kuttujen ja uuhien eläinyksikkömääränä käytetään vuoden 2009 kotieläintalouden kansallisen tuen tukeen oikeuttavaa eläinyksikkömäärää, jolle tukea on haettu, tai viljelijän vaatimuksesta valvonnassa todettujen eläinmäärien perusteella laskettua eläinyksikkömäärää.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Viljelijän vaatimuksesta voidaan yhteisömuotoisen yrityksen eläinmäärä ottaa huomioon kotieläintilan vaatimusten täyttymistä arvioitaessa, jos:

1) yhteisömuotoisella maatilalla ei ole omaa luonnonhaittakorvauksen tai Ahvenanmaan luonnonhaittakorvauksen kotieläintilan lisäosasisitöumusta eikä yhteisömuotoisen maatilän eläimiä ole otettu huomioon muissa kotieläintilan lisäosasisitöumuksissa; ja

2) yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyriksen jäsenten hallinnassa siten, että määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt maatilän luonnonhaittakorvaussitoumuksen tai Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksen vastaavan sitoumuksen ja täyttää sitoumuksen muut edellytykset; taikka määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt maatilän luonnonhaittakorvaussitoumuksen tai Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksen vastaavan sitoumuksen ja täyttää sitoumuksen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyriksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä. Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyriksen jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2009.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden maatilän hyväksi, joka on kokonaan perheyriksen jäsenten hallinnassa koko tukivuoden 2010 ajan.

Sukupolvenvaihdostilanteessa eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivämäärästä alkaen olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentäsääntöjen mukaisesti.

9 §

Kotieläintilan hehtaarituen enimmäisala

Kotieläintilan hehtaarituen tukilain 10 b §:n 3 momentin mukainen enimmäisala on se pinta-ala, joka tilalle on vahvistettu noudattaen, mitä vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (63/2008) 17 d ja 17 e §:ssä säädetään.

3 luku

Kotieläintalouden tuotantosidonnaiset tuet

10 §

Maidon tuotantotuki

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa hakijalta vuonna 2010 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	senttiä/litra
Ulkosaaristo, tukialue A ja B	4,0
Manner-Ahvenanmaa	4,0
Muu A- ja B-tukialue	2,8

Maidon tuotantotukea ei kuitenkaan makseta sille maitomäärälle, jolta peritään maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) No 1234/2007 78 artiklassa tarkoitettua ylimääräistä.

11 §

Eläinyksikköä kohti myönnettävä tuki

Eläinyksikköä kohti maksettavaa kotieläintalouden tukea myönnetään hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määräytymisajan kohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Eläinyksikköä kohti maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että eläimistä on pidetty kirjaa. Tuen määräytymisajankohta on laskentapäivä tai muu tuen määräytymisajanjakso.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 3 mukaisia kertoimia.

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavasti:

Tukialueet A ja B	euroa/eläinyksikkö
Emolehmät ja emolehmähiehot	83
Sonnit ja härät	187
Uuhet	184
Kutut	184
Hevoset	135

Lisätukea myönnetään alueiden A ja B saaristoalueilla enintään seuraavasti:

Ulkosaaristo	euroa/eläinyksikkö	
Emolehmät, emolehmähiehot ja lypsylehmät		220
Muut naudat		391
Uuhet		391
Sisäsaaristo	euroa/eläinyksikkö	
Naudat ja uuhet		218
Manner-Ahvenanmaa	euroa/eläinyksikkö	
Naudat, lukuun ottamatta emo- ja lypsylehmiä sekä emolehmähiehoja		50
Uuhet		52

12 §

Uuhista ja kutuista maksettavan tuen myöntämisen edellytykset

Uuhista maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalle on vahvistettu neuvoston tilatukiasetuksen 104 artiklassa määritelty uuhien viljelijäkohtainen enimmäismäärä;

2) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;

3) hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia uuhia 100 päivää, jäljempänä *uuhien pitoaika*, hakuajan viimeistä päivää seuraavasta päivästä laskettuna.

Tukikelpoisten uuhien enimmäismäärä on vuonna 2009 syntyneiden karitsoiden lukumäärä, kuitenkin enintään 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu uuhien viljelijäkohtainen enimmäismäärä. Hakijoille, jotka ovat aloittaneet uuhien pidon tukivuonna 2009 tai 2010, tuki voidaan myöntää viljelijäkohtaisen enimmäismäärän rajoissa uuhien pitoajan täyttäneelle uuhimäärälle. Uuhien pito katsotaan aloitetuksi sillä hetkellä, kun hakijalle on syntynyt velvollisuus rekisteröityä eläintenpitäjäksi lammasta ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 4 §:ssä tarkoitettuun lammasta ja vuohirekisteriin.

Jos 1 momentin edellytykset täyttävien uu-

hien lukumäärä vuonna 2010 on vähintään kolmasosan suurempi kuin vuoden 2009 tukeen oikeuttava tai valvonnassa todettu uuhimäärä, uuhimäärän lisäykselle tuki voidaan myöntää 2 momentista poiketen uuhien lukumäärän perusteella viljelijäkohtaisen enimmäismäärän rajoissa.

Jos hakijan tuotantoon on tukivuoden 2009 tuotannon osalta sovellettu maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta vuonna 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (248/2009) 12 §:n 4 momenttia, tuki voidaan myöntää 2 momentista poiketen 1 momentin edellytykset täyttävien uuhien lukumäärän perusteella viljelijäkohtaisen enimmäismäärän rajoissa.

Kutuista maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö;

2) kuttujen maidontuotanto on täyden tuen saamiseksi 1 päivän syyskuuta 2009 ja 31 päivän elokuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa kuttua kohti tai vuoden 2009 tuen hakuajan jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2010 ja 31 päivän elokuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti.

13 §

Hevosista maksettavan tuen myöntämisen edellytykset

Hevosista maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hevosista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;

2) hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia hevosia 1 päivän toukokuuta 2010 ja 8 päivän elokuuta 2010 välisen ajan, mainitut päivät mukaan lukien, jäljempänä *hevosten hallinta-aika*.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna hevosten hallinta-aikana hevosen tulee olla Suomessa lukuun ottamatta välittömästi kilpailumatkaan ja kilpailuun liittyvää lyhytaikaista oleskelua ulkomailla. Edellytyksenä on, että kilpailu on yleisesti tunnustettu ja se pidetään hevosalan järjestöjen normaaliin kilpailusääntöjen mukaisesti.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2009.

Hevosista myönnettävän tuen edellytyksenä on, että tukihakemuksen yhteydessä hevosesta ilmoitetaan hevostalouslain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitettussa rekisteritodistuksessa oleva rekisteritunnus. Jos tunnusta ei ole, tuen hakemisen yhteydessä tulee antaa luotettava selvitys hevosen iästä ja omistussuhteista sekä tiedot mahdollisesta pysyvästä tunnisteesta tai muusta vastaavasta hevosen yksilöivästä tunnisteesta.

14 §

Teurastetuista hiehoista maksettava tuki

Vuoden 2010 aikana teurastetuista hiehoista myönnetään tukea enintään 144 euroa teurastettua eläintä kohti.

Tukea ei myönnetä sellaisista teurastetuista hiehoista, joista on maksettu 11 §:ssä tarkoitettua emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

15 §

Teurastetun eläimen tukikelpoisuus

Teurastetun eläimen tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjaa;
- 2) eläin on teurastettu Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä teurastamossa tai kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymässä pienteurastamossa ja teurastiedot on ilmoitettu nautarekisteriin;
- 3) eläimen ruho on todettu lihantarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaavaksi;
- 4) hiehon ruhopaino on vähintään 170 kiloa;
- 5) hieho on ollut hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen sen teurastusta.

Tukea ei makseta teurastuksen yhteydessä kokonaan hylätystä ruhosta. Jos hiehon ruho on hylätty osittain, ruhosta maksetaan tukea, jos ruhon kokonaispaino, ruhon hylätty osa mukaan lukien, on vähintään 1 momentin 4 kohdassa säädetty.

Jos ruho on hylätty teurastamon tekemän teurastusvirheen takia siten, että eläimestä on maksettu tuottajalle teuraseläintili, ruho on tukikelpoinen. Jos eläin kuolee kuljetuksen aikana tai teurastamon navetassa, eläin ei ole tukikelpoinen.

16 §

Kotieläintuen määräytyminen

Kotieläintuki määräytyy hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

1) uuhista maksettava tuki uuhien pitoajan täyttävien uuhien lukumäärän perusteella karitsointivaatimus huomioon ottaen;

2) kutuista maksettava tuki yhtenä laskentapäivänä olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

3) hevosista maksettava tuki hevosten hallinta-ajan täyttävien hevosten lukumäärän perusteella;

4) emolehmistä, emolehmähiehoista, lypsylehmistä, sonneista, häristä ja hiehoista maksettava tuki nautarekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

5) teurastetuista hiehoista maksettava tuki vuonna 2010 teurastettujen hiehojen lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä, eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne olivat laskentapäivän alkaessa. Uuhet voidaan kuitenkin toimittaa teuraaksi tai myydä eloon vasta uuhien pitoajan päättymistä seuraavana päivänä ja hevosten hallinnan siirto tehdä hevosten hallinta-ajan päättymistä seuraavana päivänä.

Jos kuttujen maidontuotanto on pienempi kuin 12 §:n 5 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, saadaan tukeen oikeuttavien kuttujen määrä jakamalla tuotetun maidon määrä määrällä, joka kutun on keskimäärin tuotettava. Tukea ei voida kuitenkaan maksaa suuremmalle määrälle tukikelpoisia kuttuja kuin mitä hakija on ilmoittanut hakemuksessaan.

17 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien, emolehmähiehojen, lypsy-
lehmien, sonnien, härkien ja hiehojen keski-
määräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhte-
isen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukik-
kelpoisuuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2009 ja
30 päivän kesäkuuta 2010 välisenä aikana,
mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla
summa luvulla 365.

Jos jonkin eläinryhmän tuotanto on aloi-
tettu tai lopetettu kesken tuen määräytymis-
ajanjakson eikä kyseessä ole koko tilan hal-
lintoikeuden siirto, eläinryhmän keskimää-
räästä lukumäärää laskettaessa eläinten luku-
määrät merkitään nolaksi aloittamista edeltä-
vinä tai lopettamista seuraavina laskentapäi-
vinä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tilan-
teessa tuki määräytyy kaikkien laskentapäi-
vien eläinmäärän keskiarvona.

18 §

Vakiintuneen eläinmäärän käyttäminen tuen myöntämisperusteena

Tukilain 10 §:n 5 momentissa tarkoitettussa
tilanteessa vakiintuneena eläinmääränä voi-
daan käyttää edellisen tukivuoden tuen perus-
teena ollutta eläinmäärää. Eläinmäärän alen-
tumisesta on tällöin toimitettava selvitys ha-
kemuslomakkeen liitteenä. Jos eläinten määrä
on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen
liitteenä tulee lisäksi olla eläinlääkäriin an-
tama todistus.

Jos edellisen tukivuoden tuen perusteena
oleva eläinmäärä on ollut poikkeuksellinen,
vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää
edellistä tukivuotta edeltävien enintään neljän
peräkkäisen tukivuoden tuen perusteena ole-
vien eläinmäärien keskiarvoa.

19 §

Tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakon määräytyminen

Edellä 11 §:ssä ja 14 §:ssä tarkoitettun ko-

teläintuen ennakon määräytymisperusteena
on se eläinmäärä, jonka perusteella vuoden
2009 kotieläintuki on maksettu. Uuhista mak-
settavan tuen ennakon määräytymisperus-
teena on kuitenkin tuen hakijan vuoden 2010
tukihakemuksessa ilmoittama uuhimäärä tai
mahdollisessa valvonnassa todettu tätä pie-
nempi eläinmäärä.

Jos jonkin eläinryhmän vuoden 2010 eläin-
määrä on pienempi kuin vuoden 2009 tuen
maksun perusteeksi hyväksytty eläinmäärä,
kyseisen eläinryhmän tuen ennako määräy-
tyy tuottajan arvioiman eläinmäärän perus-
teella.

Jos tuottaja on aloittanut jonkin eläinryh-
män tuotannon vuoden 2009 tukihaun jälkeen
tai jos tuotanto laajenee merkittävästi vuonna
2010, tuen ennako määräytyy kyseisen
eläinryhmän osalta tuottajan arvioiman eläin-
määrän perusteella, jos selvitystä eläinmää-
räästä voidaan pitää luotettavana. Jos selvi-
tystä eläinmäärästä ei voida pitää luotetta-
vana, kyseisen eläinryhmän ennako voidaan
jättää kokonaan tai osittain maksamatta. Tuot-
annon laajenemista pidetään merkittävänä,
jos vuoden 2010 kotieläintuen perusteena
oleva eläinmäärä on vähintään kolmasosan
suurempi kuin vuoden 2009 tuen perusteeksi
hyväksytty eläinmäärä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuna luotetta-
vana selvityksenä voidaan pitää asiakirjoja
hankittavista eläimistä, tietoja tuotantotiloista
tai muuta vastaavaa selvitystä.

20 §

Tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakon suuruus ja maksaminen

Teurastetuista hiehoista myönnetään tuot-
antosidonnaisen kotieläintuen ennakkoa 75
prosenttia vuoden 2010 lopullisesta tuesta.
Muista tukikelpoisista eläimistä myönnetään
tuen ennakkoa 60 prosenttia.

Kotieläintuen ennakkoa ei voida maksaa
ennen kuin hakijalle on myönnetty tukilain
27 §:ssä tarkoitettu poikkeus, jos hakija tar-
vitsee poikkeuksen voidakseen saada tukea.

4 luku

Tuotannosta irrotettu tuki ja rakennemuutoskorvaus

21 §

Tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen suuruus ja ennakko

Tuotannosta irrotettua tukea voidaan myöntää 1 päivänä syyskuuta 2010 hakijan hallinnassa olevan viitemäärän perusteella enintään 139 euroa viitemäärän eläinyksikköä kohti.

Rakennemuutoskorvausta voidaan myöntää 1 päivänä syyskuuta 2010 hakijan hallinnassa olevan viitemäärän perusteella enintään 139 euroa rakennemuutoskorvauksen perusteena olevan viitemäärän eläinyksikköä kohti.

Tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen ennakkoa voidaan myöntää 60 prosenttia hakijan hallinnassa 1 päivänä maaliskuuta 2010 olevan viitemäärän perusteella lasketusta tuen määrästä.

5 luku

Kasvihuonetuotannon tuki sekä puutarhatuotteiden varastointituki

22 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tuki määräytyy 1 päivänä toukokuuta 2010 viljelykäytössä olevan kasvihuonepinta-alan mukaan. Jos viljelyssä on mainittuna päivänä tauko, tuki määräytyy sen tukikelpoisen kasvihuonepinta-alan mukaan, joka oli viljelykäytössä taukoa edeltäneenä aikana.

Kasvihuoneen tulee olla viljelykäytössä ja kasvihuoneiden yhteenlasketun pinta-alan tulee olla vähintään 300 neliometriä. Hakijan tulee laatia kalenteriviikon tarkkuudella kasvihuonekohtainen viljelysuunnitelma, josta käyvät ilmi viljelykausi sekä sen aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuunnitelman muutoksista tulee ilmoittaa kirjallisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään kolme työpäivää ennen suunnitellun muutoksen toteutusta. Viljelysuunnitelman muutos

tulee tehdä myös viljelykauden muuttuessa lyhyestä pitkäksi. Tuki määräytyy tällöin lyhyen viljelykauden mukaisena.

Tukikelpoisia viljelykasveja ovat tomaatti, kasvihuonekurkku, avomaankurkku, salaatti (*Lactuca sativa* ja *Cichorium* -lajit), lehtitilli, persilja, paprika, kiinankaali, leikkokukat, leikkovihreä, ryhmäkasvit sekä sisätiloihin tarkoitettut, ruukussa viljeltävät koristekasvit.

Tukea myönnetään salaatin sekä ruukku-lehtitillin ja ruukkupersiljan taimituotannolle omaan kasvihuoneviljelykäyttöön. Muu taimituotanto ei ole tukikelpoista.

23 §

Kasvihuonetuotannon tuen määrä ja ennakko

Kasvihuonetuotannon tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Viljelykausi	euroa/m ²
Lyhyt: vähintään 2 kk,	
mutta enintään 7 kk	4,4
Pitkä: yli 7 kk	11,4

Pitkän viljelykauden tukea voidaan myöntää, jos tukikelpoisia kasveja viljellään pidempään kuin seitsemän kuukautta vuoden 2010 aikana. Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealehtisen keräsalaatin viljelyalalta tuki myönnetään kuitenkin aina lyhyen viljelykauden tukena. Jos viljelykaudella viljellään useita kasveja peräkkäin, tuki myönnetään sen kasvin mukaan, jonka viljelyaika on pisin.

Kasvihuonetuotannon tuen ennakko on 60 prosenttia siitä tuesta, joka myönnettäisiin haetun viljelyalan perusteella.

24 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan myöntää 15 päivänä lokakuuta 2010, 15 päivänä marraskuuta 2010 ja 15 päivänä joulukuuta 2010 varastossa olevien puutarhatuotteiden varastointimäärien keskiarvon perusteella tukeen oikeuttavasta varastointimäärästä enintään seuraavasti:

Varastotyyppi	euroa/m ³
Koneellisesti jäähdytetty varasto	14,2
Muu varasto	8,8

Varastointimäärä ilmoitetaan kuutiometrin tarkkuudella ja siihen sisällytetään ainoastaan ne puutarhatuotteet, jotka ovat olleet kauppakelpoisia varastoon pantaessa. Tuotteet on säilytettävä normaalin varastointitavan mukaisesti. Kauppakunnostuksen yhteydessä piilantuneiksi havaittuja tuotemääriä ei sisällytetä ilmoitettavaan varastointimäärään.

Varastointitukikelpoisia puutarhatuotteita ovat kiinankaali, kyssäkaali, lanttu, mukulaselleri, nauris, omena, palsternakka, porkkana, punajuuri, punakaali, purjo, ruusukaali, savojjinkaali, sipuli ja valkokaali.

6 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Rekisterit

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

1) naudat on rekisteröity nautarekisteriin ja ne on merkitty;

2) uuhi- ja kuttutuen hakija on rekisteröitynyt lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 4 §:ssä tarkoitettuun lammas- ja vuohirekisteriin eläintenpitäjäksi ja uuhet ja kutut, joista tukea haetaan, on merkitty mainitun asetuksen 8 §:n mukaisesti;

3) niiden tukimuotojen osalta, joiden myöntämisperusteiden arvioinnissa otetaan huomioon sikojen tai kanojen lukumääriä, hakija on harjoittamansa sikatalouden osalta rekisteröitynyt tuottajaksi sikarekisteriin ja harjoittamansa kanatalouden osalta tarvittaessa rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi eläinsuojelulain (247/1996) 26 a §:ssä tarkoitettuun kanalarekisteriin.

26 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

ETELÄ-SUOMEN KANSALLISEN TUEN ALUEJAKO

Alue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Inkoo¹⁾, Järvenpää, Kaarina¹⁾, Kauniainen, Kemiönsaari¹⁾, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola²⁾, Lapinjärvi, Lieto, Lohja³⁾, Loimaa, Loviisa¹⁾, Länsi-Turunmaa¹⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäki⁵⁾, Myrskylä, Naantali⁶⁾, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Porvoo¹⁾, Pukkila, Pöytyä⁷⁾, Raasepori⁸⁾, Raisio, Rusko⁹⁾, Salo¹⁰⁾, Sauvo¹⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Turku¹⁾, Tuusula, Vantaa ja Vihti.

Alue B

Akaa, Artjärvi, Asikkala, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä¹¹⁾, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kumlinge, Kustavi, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luumäki, Luvia, Maarianhamina, Miehikkälä, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää¹³⁾, Pyhärinta, Pälkäne, Rauma, Riihimäki, Saltvik, Sastamala, Sottunga, Sund,

Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Vårdö, Ylöjärvi¹²⁾, ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Länsi-Turunmaan, Maskun, Naantalın, Porvoon, Salon, Sauvon, ja Turun saaristo-osat.

Saaristoalueet

Ulkosaaristo

Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga ja Vårdö sekä lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät osa-alueet seuraavista kunnista: Hammarland, Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Kustavi, Lemland, Loviisa, Länsi-Turunmaa, Masku, Naantali, Porvoo, Raasepori, Salo, Sauvo, Taivassalo, Turku ja Uusikaupunki.

Sisäsaaristo

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät osa-alueet seuraavista kunnista: Hartola, Hämeenlinna, Jämijärvi, Jämsä, Kangasala, Kouvola, Kuhmoinen, Lappeenranta, Orivesi, Padasjoki, Pälkäne ja Sysmä.

Manner-Ahvenanmaa

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Maarianhamina, Saltvik ja Sund sekä lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät kunnan osa-alueet Hammarlandin ja Lemlandin kunnista.

- 1) Lukuun ottamatta kunnan saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 2) Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken kaupungin, Jaalan kunnan, Kuusankosken kaupungin sekä Valkealan kunnan alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 3) Lukuun ottamatta entisen Sammatin kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 4) Lukuun ottamatta entistä Askaisten kunnan aluetta ja kunnan saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 5) Lukuun ottamatta entistä Mynämäen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 6) Lukuun ottamatta entisten Merimaskun ja Rymättylän kuntien alueita sekä saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 7) Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 8) Lukuun ottamatta entisen Tammisaaren kaupungin aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 9) Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 10) Lukuun ottamatta entisten Kiskon ja Suomensjärven kuntien alueita ja saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 11) Lukuun ottamatta entisten Jämsänkosken ja Kuoreveden kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen C.
- 12) Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C.
- 13) Lukuun ottamatta entisen Ruotsinpyhtään kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen A.

ENIMMÄISMÄÄRÄRAJOITTEET

	tuen määrä, miljoonaa euroa
Maito, nautaeläimet, uuhet ja kutut sekä hevoset	24,08
Sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotettu tuki ja rakennemuutoskorvaus	35,22
Kasvihuonetuotanto	16,11
Puutarhatuotteiden varastointituki	0,99
Kotieläintilan hehtaarituki	9,69
Etelä-Suomen erikoiskasvituki	0,94

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey	ey
Emolehmät	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta	1
Emolehmähiehot, 8 kk—2 vuotta	0,6
Sonnit ja härät, yli 2 vuotta	1
Sonnit ja härät, 6 kk—2 vuotta	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

N:o 38

Valtioneuvoston asetus
vuodelta 2010 maksettavasta pohjoisesta tuesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pohjoisena tukena maksetaan kasvin tuotannon tukea, kotieläintalouden tuotantositonnaista tukea, sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotettua tukea, jäljempänä *tuotannosta irrotettu tuki*, sika- ja siipikarjatalouden rakennemuutoskorvausta, jäljempänä *rakennemuutoskorvaus*, kasvihuonetuotannon tukea ja varastointitukea tukialueilla C vuodelta 2010 siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukiyksikkökertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta tukiyksikkömäärästä, jolle tuki maksetaan;

2) *tukeen oikeuttavalla tukiyksikkömäärällä* haettua ja valvontaseuraamusten jälkeen hyväksyttyä pinta-alaa tai eläin- tai eläinyksikkömäärää;

3) *maksun perusteena olevalla tukiyksikkömäärällä* pinta-alaa tai eläin- tai eläinyksikkömäärää, joka saadaan kertomalla tukeen oikeuttava tukiyksikkömäärä tukiyksikkökerroimella;

4) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 73/2009;

5) *kasvimaalla* viljelyalaa, jolla viljellään puutarhakasveja tai perunaa omaan käyttöön;

6) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa kasvustoa;

7) *seoskasvustolla* viljan ja neuvoston tilatukiasetuksen 79 artiklassa tarkoitettua valkuaiskasvien seoskasvustoa, jossa kasvulohkolle on kylvetty valkuaiskasvin ja viljan siemenseosta siten, että valkuaiskasvin ja viljan yhteenlasketusta kylvösiemenmäärästä kiloina vähintään 50 prosenttia on viljakasvien siementä;

8) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa, joka korjataan ennen jyväsadon valmistamista;

9) *rehuviljalla* rehuohraa, kauraa, ruisvehnää, seosviljaa, seoskasvustoa ja vihanta-viljaa;

10) *peltokasveilla* viljoja, öljykasveja, valkuaiskasveja, öljypellavaa, kuitupellavaa ja neuvoston tilatukiasetuksen 39 artiklassa sekä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tuki-

järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 10 artiklassa tarkoitettua hamppua ja hamppulajikkeita;

11) *tuotantojaksolla* sitä 12 kuukauden jaksoa, joka alkaa tukivuoden huhtikuun 1 päivänä;

12) *tuen hakijan perheenjäsenellä* tuen hakijan puolisoa ja alaikäisiä lapsia;

13) *nautarekisterillä* nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää, josta säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1391/2006);

14) *sikarekisterillä* sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 3 §:n 12 kohdassa tarkoitettua rekisteriä;

15) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, teurastettuja hiehoja, teurastettuja sonneja ja härkiä, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponnitamat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevoseja tai muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja;

16) *emolehmällä* liharotuista tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä syntyneitä vähintään 50 prosenttisesti liharotuista ja vähintään kerran poikinnutta nautaa, jota käytetään yksinomaan vasikoiden tuottamiseen ja jonka vasikoita kasvatetaan lihatuo-

tantoon tai emolehmätuotannon lisäämiseen ja jonka käyttötavaksi nautarekisterissä on merkitty emolehmä;

17) *emolehmähieholla* vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta 16 kohdassa tarkoitettua rotu- ja käyttötapavaatimukset täyttävää eläintä.

3 §

Tuen yleiset määräytymisperusteet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

Pohjoista tukea voidaan myöntää enintään tukiyksikkökertoimella kerrotulle osuudelle tukeen oikeuttavien tukiyksiköiden määrästä. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, tukiyksikkökerroin on 1,00.

Pohjoista tukea voidaan maksaa enintään liitteessä 2 säädettyjen enimmäismäärien mukaisesti. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava maksun perusteena oleva tukiyksikkömäärä, keskimääräinen tuki tuettavaa yksikköä kohti tai tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, tukiyksikkökerrointa ja yksikkötuen tasoa voidaan muuttaa.

2 luku

Kasvintuotannon tuet

4 §

Kasvintuotannon tukien määräytyminen

Tuki maksetaan kunkin kasvulohkon osalta vain kerran, vaikka samalla lohkolla viljellään saman kasvukauden aikana useita tukikelpoisia kasveja peräkkäin. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Kasvintuotannon tukea ei makseta, jos ala on ilmoitettu kasvimaaksi.

Pohjoista hehtaaritukea, yleistä hehtaaritukea ja nuorten viljelijöiden tukea ei makseta, jos peltoala on ilmoitettu ensimmäistä kertaa maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkolomakkeella numero 102B vuonna 2005, 2006 tai 2007 taikka tätä vastaavalla Maaseutuviraston lomakkeella

vuonna 2008, 2009 tai 2010. Tukikelpoisia ovat kuitenkin vuosina 2005—2010 ensimmäistä kertaa ilmoitetuista peltoaloista ne, jotka on hyväksytty tukikelpoisiksi vuonna 2005, 2006, 2007, 2008 tai 2009 tai hyväksytään tukikelpoiseksi vuonna 2010 maatalouden ympäristötuen tai luonnonhaittakorvauksessa.

5 §

Pohjoisen hehtaarituen määrä

Pohjoista hehtaaritukea myönnetään vuoden 2010 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostaan enintään seuraavasti:

Tukialueet C1, C2 sekä C2 pohjoinen ja saaristo	euroa/ha
Vehnä	67
Ruis	214
Sokerijuurikas	143
Tärkkelysperuna	190
Tukialueet C1—C4	euroa/ha
Avomaanvihannekset	497

Peltokasveille vehnää, mallasohraa, ruista ja rehuviljaa lukuun ottamatta myönnetään tukea enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa/ha
C1	172
C2	67

Pohjoisen hehtaarituen tukiyksikkökerroin on 0,70.

Vehnälle voidaan maksaa pohjoista hehtaaritukea yhteensä enintään 1,66 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun määrän, yksikkötukea alennetaan.

6 §

Pohjoisen hehtaarituen määräytymisperusteet

Spelttivehnälle voidaan myöntää vehnän pohjoista hehtaaritukea.

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä avomaanvihanneksena tukikelpoisia ovat tarhaherneisiin kuuluvat silpo-, silpoydin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina.

Herneen tai härkäpavun ja viljan seoskasvusto on valkuaiskasvina tukikelpoinen, jos kasvulohkolle on kylvetty herneen tai härkäpavun ja viljan siemenseosta niin, että herneen tai härkäpavun ja viljan yhteenlasketusta siemenmäärästä kiloina yli 50 prosenttia on herneen tai härkäpavun siementä.

7 §

Yleinen hehtaarituki

Yleistä hehtaaritukea myönnetään vuoden 2010 kasvukauden ajan maatalous-, puutarha- ja peltoenergiakasvien viljelyksessä olevasta alasta enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa/ha
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	33
C3	49
C4	100

Yleistä hehtaaritukea ei makseta kasvi- maaksi, hoidetuksi viljelemättömäksi pelloksi tai luonnonniityksi ilmoitetuista peltoaloista tai kasvihuonealoista.

Tukialueella C3 ja C4 ei makseta yleistä hehtaaritukea 5 §:ssä tarkoitettujen kasvien ja mallasohran viljelyyn käytetystä alasta avomaanvihanneksia lukuun ottamatta.

8 §

Nuorten viljelijöiden tuki

Nuorille viljelijöille myönnetään tukea tukialueilla C1—C4 vuoden 2010 kasvukauden ajan maatalous-, puutarha- ja peltoenergiakasvien viljelyksessä olevasta alasta enintään 36 euroa hehtaarilta.

Nuorten viljelijöiden tukea ei makseta kasvimaaksi, hoidetuksi viljelemättömäksi pelloksi tai luonnonniityksi ilmoitetuista peltoaloista tai kasvihuonealoista.

9 §

Ympäristöehdot

Ympäristön hoitoon liittyvistä ehdoista, joita tuen hakijan tulee noudattaa, säädetään täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (189/2009) 3 §:n 1 momentissa, 7—9 ja 12 §:ssä.

3 luku

Kotieläintalouden tuotantosidonnaiset tuet

10 §

Maidon tuotantotuki

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa hakijalta vuonna 2010 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	senttiä/litra
C1	7,7
C2	8,4
C2 pohjoinen ja saaristo	9,4
C3—P1	12,4
C3—P2	14,1
C3—P3, P4	16,7
C4—P4	21,4
C4—P5	30,6

Maidon tuotantotukea ei kuitenkaan makseta sille maitomäärälle, jolta peritään maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) No 1234/2007, jäljempänä *markkinajärjestelyasetus*, 78 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua.

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään markkinajärjestelyasetuksen 67 artiklan mukaisesti myönnettyyn ja tuottajan hallinnassa olevaan tuottajakohtaiseen

viitemäärään, jäljempänä viitemäärä, saakka. Jos hakijalla on hallinnassaan viitemäärä ja tukikelpoinen tuotanto on suurempi kuin viitemäärä, tukea voidaan maksaa viitemäärän ylittävältä osalta enintään 50 prosentille tuotannosta. Tuotantomäärän suhdetta viitemäärään tarkasteltaessa markkinajärjestelyasetuksen 70 ja 80 artiklassa tarkoitettua rasvakorjausta ei oteta huomioon.

Jos hakijan omistukseen tai hallintaan on tuotantojakson aikana siirtynyt maitokiintiöistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (715/2009) 11 §:ssä säädettyllä tavalla toisen hakijan omistuksessa tai hallinnassa saman tuotantojakson aikana ollut viitemäärä, siirtyneestä viitemäärästä voidaan ottaa huomioon hakijan lopullista tukea määrittäessä se litramäärä, jolla viitemäärän luovuttajan tuotanto on alittanut viitemäärän kyseisellä tuotantojaksolla. Lopullista tukea määrittäessä viitemäärän luovuttajan laskennallisen viitemäärän suuruutena käytetään sitä litramäärää, jonka luovuttaja on tuottanut tuotantojakson aikana viitemäärän rajoissa ennen viitemäärän luovutusta.

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavalla tuotantojaksolla hakijaa kohti enintään seuraavalle litramäärälle:

Tukialue	miljoonaa litraa
C1	3,5
C2	3,5
C2 pohjoinen ja saaristo	3,0
C3—P1	2,5
C3—P2	2,0
C3—P3, P4	2,0
C4—P4	1,5
C4—P5	1,0

Pohjoista tukea voidaan maksaa maidon määrän perusteella yhteensä enintään 161,2 miljoonaa euroa. Jos tukeen oikeutetun maitomäärän perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

11 §

Eläinyksikköä kohti myönnettävät tuki

Eläinyksikköä kohti maksettavaa kotieläin-

tukea myönnetään hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määrätymisajan kohtana olleiden kotieläinten lukumäärän perusteella. Eläinyksikköä kohti maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että eläimistä on pidetty kirjaa. Tuen määrätymisajankohta on laskentapäivä tai muu tuen määrätymisajanjakso.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 3 mukaisia kertoimia.

Tukeen oikeuttavia eläinyksikköjä voi tukialueilla C2 pohjoinen ja saaristo olla enintään 350, tukialueella C3 enintään 250 ja tukialueella C4 enintään 150 maatilaa kohti.

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavasti:

Tukialueet/tuki euroina

	C1	C2	C2p)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	300	300	376	451	451	636	636
Sonnit ja härät	422	430	506	582	582	767	767
Uuhet	390	398	474	664	745	956	956
Kutut	317	325	342	443	476	534	619
Hevoset	225	225	225	225	225	225	225

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

12 §

Uuhista ja kutuista maksettavan tuen myöntämisen edellytykset

Uuhista maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalle on vahvistettu neuvoston tilatukiasetuksen 104 artiklassa määritelty uuhien viljelijäkohtainen enimmäismäärä;

2) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;

3) hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia uuhia 100 päivää, jäljempänä *uuhien pitoaika*, hakuajan viimeistä päivää seuraavasta päivästä laskettuna.

Tukikelpoisten uuhien enimmäismäärä on vuonna 2009 syntyneiden karitsoiden lukumäärä, kuitenkin enintään 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu uuhien viljelijäkohtainen enimmäismäärä. Hakijoille, jotka ovat aloittaneet uuhien pidon tukivuonna 2009 tai 2010, tuki voidaan myöntää viljelijäkohtaisen enimmäismäärän rajoissa uuhien pitoajan täyttäneelle uuhimäärälle. Uuhien pito katsotaan aloitetuksi sillä hetkellä, kun hakijalle on syntynyt velvollisuus rekisteröityä eläintenpitäjäksi lammis- ja vuohieläinten merkitsemi-

stä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 4 §:ssä tarkoitettuun lammis- ja vuohirekisteriin.

Jos 1 momentin edellytykset täyttävien uuhien lukumäärä vuonna 2010 on vähintään kolmasosan suurempi kuin vuoden 2009 tukeen oikeuttava tai valvonnassa todettu uuhimäärä, uuhimäärän lisäykselle tuki voidaan myöntää 2 momentista poiketen uuhien lukumäärän perusteella viljelijäkohtaisen enimmäismäärän rajoissa.

Jos hakijan tuotantoon on tukivuoden 2009 tuotannon osalta sovellettu maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta vuonna 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (248/2009) 12 §:n 4 momenttia, tuki voidaan myöntää 2 momentista poiketen 1 momentin edellytykset täyttävien uuhien lukumäärän perusteella viljelijäkohtaisen enimmäismäärän rajoissa.

Kutuista maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö;

2) kuttujen maidontuotanto on täyden tuen saamiseksi 1 päivän syyskuuta 2009 ja 31 päivän elokuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa

kuttua kohti tai vuoden 2009 tuen hakuajan jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2010 ja 31 päivän elokuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti.

13 §

Hevosista maksettavan tuen myöntämisen edellytykset

Hevosista maksettavan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hevosista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;

2) hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia hevosia 1 päivän toukokuuta 2010 ja 8 päivän elokuuta 2010 välisen ajan, mainitut päivät mukaan lukien, jäljempänä *hevosten hallinta-aika*.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna hevosten hallinta-aikana hevosen tulee olla Suomessa lukuun ottamatta välittömästi kilpailumatkaan ja kilpailuun liittyvää lyhytaikaista oleskelua ulkomailla. Edellytyksenä on, että kilpailu on yleisesti tunnustettu ja se pidetään hevosalan järjestöjen normaalien kilpailusääntöjen mukaisesti.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2009. Hevosista myönnettävän tuen edellytyksenä on, että tukihakemuksen yhteydessä hevosesta ilmoitetaan hevosalan lain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitettu rekisteritodistuksessa oleva rekisteritunnus. Jos tunnusta ei ole, tuen hakemisen yhteydessä tulee antaa luotettava selvitys hevosen iästä ja omistussuhteista sekä tiedot mahdollisesta pysyvästä tunnisteesta tai muusta vastaavasta hevosen yksilöivästä tunnisteesta.

14 §

Teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä maksettavat tuki

Vuoden 2010 aikana teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä myönnetään tukea enintään seuraavasti:

Hiehot	Tukialue	euroa/teurastettu eläin
C1	299
C2	299
C2 pohjoinen ja saaristo	348
C3	390
C4	476

Sonnit ja härät

Tukialue	euroa/teurastettu eläin
C3—P1, P2 131
C3—P3, P4 182
C4—P4 182
C4—P5 333

Tukea ei myönnetä sellaisista teurastetuista hiehoista, joista on maksettu 11 §:ssä tarkoitettua emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

15 §

Teurastetun eläimen tukikelpoisuus

Teurastetun eläimen tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että:

1) eläimistä on pidetty kirjaa;

2) eläin on teurastettu Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä teurastamossa tai kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymässä pienteurastamossa ja teurastiedot on ilmoitettu nautarekisteriin;

3) eläimen ruho on todettu lihantarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaavaksi;

4) hiehon ruhopaino on vähintään 170 kiloa ja sonnin tai härän ruhopaino vähintään 220 kiloa;

5) hieho, sonni tai härkä on ollut hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen sen teurastusta.

Tukea ei makseta teurastuksen yhteydessä kokonaan hylätystä ruhosta. Jos hiehon, sonnin tai härän ruho on hylätty osittain, ruhosta maksetaan tukea, jos ruhon kokonaispaino ruhon hylätty osa mukaan lukien, on vähintään 1 momentin 4 kohdassa säädetty.

Jos ruho on hylätty teurastamon tekemän teurastusvirheen takia siten, että eläimestä on maksettu tuottajalle teuraseläintili, ruho on

tukikelpoinen. Jos eläin kuolee kuljetuksen aikana tai teurastamon navetassa, eläin ei ole tukikelpoinen.

16 §

Kotieläintuen määräytyminen

Kotieläintuki määräytyy hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

1) uuhista maksettava tuki uuhien pitoajan täyttävien uuhien lukumäärän perusteella karitsointivaatimus huomioon ottaen;

2) kutuista maksettava tuki yhtenä laskentapäivänä olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

3) hevosista maksettava tuki hevosten hallinta-ajan täyttävien hevosten lukumäärän perusteella;

4) emolehmistä, emolehmähiehoista sekä sonneista ja häristä maksettava tuki nautarekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

5) teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä maksettava tuki vuonna 2010 teurastettujen eläinten lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä, eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne olivat laskentapäivän alkaessa. Uuhet voidaan kuitenkin toimittaa teuraaksi tai myydä eloon vasta uuhien pitoajan päättymistä seuraavana päivänä ja hevosten hallinnan siirto tehdä hevosten hallinta-ajan päättymistä seuraavana päivänä.

Jos kuttujen maidontuotanto on pienempi kuin 12 §:n 5 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, saadaan tukeen oikeuttavien kuttujen määrä jakamalla tuotetun maidon määrä määrällä, joka kutun on keskimäärin tuotettava. Tukea ei voida kuitenkaan maksaa suuremmalle määrälle tukikelpoisia kuttuja kuin mitä hakija on ilmoittanut hakemuksessaan.

17 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien, emolehmähiehojen, sonnien ja härkien keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 365.

Jos jonkin eläinryhmän tuotanto on aloitettu tai lopetettu kesken tuen määräytymisajanjakson eikä kyseessä ole koko tilan hallinto-oikeuden siirto, eläinryhmän keskimääräistä lukumäärää laskettaessa eläinten lukumäärät merkitään nolllaksi aloittamista edeltävinä tai lopettamista seuraavina laskentapäivinä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tuki määräytyy kaikkien laskentapäivien eläinmäärän keskiarvona.

18 §

Vakiintuneen eläinmäärän käyttäminen tuen myöntämisperusteena

Tukilain 10 §:n 5 momentissa tarkoitettussa tilanteessa vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellisen tukivuoden tuen perusteena ollutta eläinmäärää. Eläinmäärän alentumisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslomakkeen liitteenä. Jos eläinten määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä tulee lisäksi olla eläinlääkärin antama todistus.

Jos edellisen tukivuoden tuen perusteena oleva eläinmäärä on ollut poikkeuksellinen, vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellistä tukivuotta edeltävien enintään neljän peräkkäisen tukivuoden tuen perusteena olleiden eläinmäärien keskiarvoa.

19 §

Tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakon määräytyminen

Edellä 11 §:ssä ja 14 §:ssä tarkoitettun kotieläintuen ennakon määräytymisperusteena on se eläinmäärä, jonka perusteella vuoden

2009 kotieläintuki on maksettu. Uuhista maksettavan tuen ennakon määräytymisperusteena on kuitenkin tuen hakijan vuoden 2010 tukihakemuksessa ilmoittama uuhimäärä tai mahdollisessa valvonnassa todettu tätä pienempi eläinmäärä.

Jos jonkin eläinryhmän vuoden 2010 eläinmäärä on pienempi kuin vuoden 2009 tuen maksun perusteeksi hyväksytty eläinmäärä, kyseisen eläinryhmän tuen ennakko määräytyy tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella.

Jos tuottaja on aloittanut jonkin eläinryhmän tuotannon vuoden 2009 tukihaun jälkeen tai jos tuotanto laajenee merkittävästi vuonna 2010, tuen ennakko määräytyy kyseisen eläinryhmän osalta tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella, jos selvitystä eläinmäärästä voidaan pitää luotettavana. Jos selvitystä eläinmäärästä ei voida pitää luotettavana, kyseisen eläinryhmän ennakko voidaan jättää kokonaan tai osittain maksamatta. Tuotannon laajenemista pidetään merkittävänä, jos vuoden 2010 kotieläintuen perusteena oleva eläinmäärä on vähintään kolmasosan suurempi kuin vuoden 2009 tuen perusteeksi hyväksytty eläinmäärä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuna luotettavana selvityksenä voidaan pitää asiakirjoja hankittavista eläimistä, tietoja tuotantotiloista tai muuta vastaavaa selvitystä.

Ennakko myönnetään enintään sen eläinyksikkömäärän perusteella, joka saadaan kertomalla enakkoon oikeuttava eläinyksikkömäärä tukiyksikkökertoimella.

20 §

Tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakon suuruus ja maksaminen

Teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä myönnetään tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakkoa 75 prosenttia vuoden 2010 lopullisesta tuesta. Muista tukikelpoisista eläimistä myönnetään tuen ennakkoa 60 prosenttia.

Kotieläintuen ennakkoa ei voida maksaa ennen kuin hakijalle on myönnetty tukilain 27 §:ssä tarkoitettu poikkeus, jos hakija tarvitsee poikkeuksen voidakseen saada tukea.

4 luku

Tuotannosta irrotettu tuki ja rakennemuutoskorvaus

21 §

Tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen suuruus ja ennakko

Tuotannosta irrotettua tukea ja rakennemuutoskorvausta vuodelta 2010 voidaan myöntää 1 päivänä syyskuuta 2010 hakijan hallinnassa olevan viitemäärän perusteella viitemäärän eläinyksikköä kohti enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa
C1	261
C2	227
C2 pohjoinen ja saaristo	281
C3 ja C4	290

Jos tilakohtaisen viitemäärän eläinyksikkömäärä ylittää C1-tukialueella 146 yksikköä, C2-tukialueella 170 yksikköä, C2p-tukialueella 200 yksikköä, C3-tukialueella 200 yksikköä tai C4-tukialueella 200 yksikköä, tuotannosta irrotettua tukea voidaan myöntää edellä mainitun rajan ylittävältä osalta eläinyksikköä kohti enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa
C1	199
C2	170
C2 pohjoinen ja saaristo	145
C3 ja C4	145

Tuotannosta irrotettua tukea ja rakennemuutoskorvausta voidaan maksaa yhteensä enintään 32,54 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettu sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen yhteismäärä ylittää mainitun enimmäismäärän, 1 momentissa tarkoitettua yksikkötukea alennetaan.

Tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen ennakkoa voidaan myöntää 60 prosenttia hakijan hallinnassa 1 päivänä maa-

liskuuta 2010 olevan viitemäärän perusteella lasketusta tuen määrästä.

5 luku

Kasvihuonetuotannon tuki sekä varastointituet

22 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tuki määräytyy 1 päivänä toukokuuta 2010 viljelykäytössä olevan kasvihuonepinta-alan mukaan. Jos viljelyssä on mainittuna päivänä tauko, tuki määräytyy sen tukikelpoisen kasvihuonepinta-alan mukaan, joka oli viljelykäytössä taukoa edeltäneenä aikana.

Kasvihuoneen tulee olla viljelykäytössä ja kasvihuoneiden yhteenlasketun pinta-alan tulee olla vähintään 300 neliometriä. Hakijan tulee laatia kalenteriviikon tarkkuudella kasvihuonekohtainen viljelysuunnitelma, josta käyvät ilmi viljelykausi sekä sen aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuunnitelman muutoksista tulee ilmoittaa kirjallisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään kolme työpäivää ennen suunnitellun muutoksen toteutusta. Viljelysuunnitelman muutos tulee tehdä myös viljelykauden muuttuessa lyhyestä pitkäksi. Tuki määräytyy tällöin lyhyen viljelykauden mukaisena.

Tukikelpoisia viljelykasveja ovat tomaatti, kasvihuonekurkku, avomaankurkku, salaatti (*Lactuca sativa* ja *Cichorium* -lajit), lehtitilli, persilja, paprika, kiinankaali, leikkokukat, leikkovihreä, ryhmäkasvit sekä sisätiloihin tarkoitettut, ruukussa viljeltävät koristekasvit. Tukea myönnetään salaatin sekä ruukkulehtitillin ja ruukkupersiljan taimituotannolle omaan kasvihuoneviljelykäyttöön. Muu taimituotanto ei ole tukikelpoista.

23 §

Kasvihuonetuotannon tuen määrä ja ennakko

Kasvihuonetuotannon tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Viljelykausi	euroa/m ²
Lyhyt: vähintään 2 kk,	
mutta enintään 7 kk	4,9
Pitkä: yli 7 kk	12,3

Pitkän viljelykauden tukea voidaan myöntää, jos tukikelpoisia kasveja viljellään pidempään kuin seitsemän kuukautta vuoden 2010 aikana. Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealehtisen keräsalaatin viljelyalalta tuki myönnetään kuitenkin aina lyhyen viljelykauden tukena. Jos viljelykaudella viljellään useita kasveja peräkkäin, tuki myönnetään sen kasvin mukaan, jonka viljelyaika on pisin.

Kasvihuonetuotannon tuen tukiyksikkökeroin on 0,95.

Pohjoista tukea kasvihuonetuotannolle voidaan maksaa enintään 21,24 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

Kasvihuonetuotannon tuen ennakko on 60 prosenttia siitä tuesta, joka myönnettäisiin haetun viljelyalan perusteella.

24 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan myöntää 15 päivänä lokakuuta 2010, 15 päivänä marraskuuta 2010 ja 15 päivänä joulukuuta 2010 varastossa olevien puutarhatuotteiden varastointimäärien keskiarvon perusteella tukeen oikeuttavasta varastointimäärästä enintään seuraavasti:

Varastotyyppi	euroa/m ³
Koneellisesti jäähdytetty varasto	14,2
Muu varasto	8,8

Varastointimäärä ilmoitetaan kuutiometrin tarkkuudella ja siihen sisällytetään ainoastaan ne puutarhatuotteet, jotka ovat olleet kauppakelpoisia varastoon pantaessa. Tuotteet tulee säilyttää normaalin varastointitavan mukaisesti. Kauppakunnostuksen yhteydessä pilaantuneiksi havaittuja tuotemääriä ei sisällytetä ilmoitettavaan varastointimäärään.

Varastointitukikelpoisia puutarhatuotteita ovat kiinankaali, kyssäkaali, lanttu, mukulaselleri, nauris, omena, palsternakka, porkkana, punajuuri, punakaali, purjo, ruusukaali, savojjinkaali, sipuli ja valkokaali.

Puutarhatuotteiden varastoinnille voidaan maksaa pohjoista tukea enintään 0,9 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

25 §

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki määräytyy 30 päivän kesäkuuta 2010 varastointimäärän perusteella.

Varastointitukikelpoisia ovat ihmisravinnoksi tarkoitetut ennen 1 päivää tammikuuta 2010 poimitut metsämarjat ja -sienet. Metsämarjojen tukikelpoiset varastointitavat ovat säilyttäminen pakasteena, kuivattuna, soseena, täysmehuna tai täysmehutiivisteinä. Metsäsienten tukikelpoiset varastointitavat ovat säilyttäminen pakasteena, kuivattuna tai suolattuna.

Tukea myönnetään tuorepainokiloa kohti enintään seuraavasti:

Varastoitu tuote	senttiä/kg
Lakka	34
Muut metsämarjat	10
Metsäsienet	42

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

6 luku

Erinäiset säännökset

26 §

Rekisterit

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) naudat on rekisteröity nautarekisteriin ja ne on merkitty;

2) uuhi- ja kuttutuen hakija on rekisteröitynyt lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 4 §:ssä tarkoitettuun lammas- ja vuohirekisteriin eläintenpitäjäksi ja uuhet ja kutut, joista tukea haetaan, on merkitty mainitun asetuksen 8 §:n mukaisesti;

3) niiden tukimuotojen osalta, joiden myöntämisperusteiden arvioinnissa otetaan huomioon sikojen tai kanojen lukumääriä, hakija on harjoittamansa sikatalouden osalta rekisteröitynyt tuottajaksi sikarekisteriin ja harjoittamansa kanatalouden osalta tarvittaessa rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi eläinsuojelulain (247/1996) 26 a §:ssä tarkoitettuun kanalarekisteriin;

4) metsämarjojen ja -sienten varastointituen hakija on rekisteröitynyt arvonlisäverolain (1501/1993) 172 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin.

27 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO**Alue C1**

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu¹⁾, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsä²⁾, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava³⁾, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkelä, Mustasaari⁴⁾, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki⁵⁾, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vähäkyrö ja Vöyri-Maksamaa⁶⁾.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo⁷⁾, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalamppi, Reisjärvi, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärvi⁸⁾, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo.

Alue C3**P1**

Haukipudas, Kiiminki, Oulu ja Utajärvi.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4**P4**

Kittilä⁹⁾, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski ja Sodankylä¹⁰⁾.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki.

Alueiden C1 ja C2 saaristoalueet

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät osa-alueet seuraavista kunnista:

C1-alue

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Jyväskylä, Kerimäki, Kesälahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkelä, Mänttä-Vilppula, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Savonlinna, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari ja Varkaus.

C2-alue

Hirvensalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapinlahti, Luhanka, Nilsiä, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalamppi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski.

- 1) Lukuun ottamatta entisen Pyhäselän kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C2 ja entisen Enon, Kiihtelysvaaran ja Tuupovaaran kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen C2 pohjoinen.
- 2) Ainoastaan entisten Jämsänkosken ja Kuoreveden kuntien alueet.
- 3) Lukuun ottamatta entisen Korttesjärven kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C2.
- 4) Lukuun ottamatta Björköby ja Raippaluoto, jotka kuuluvat osa-alueeseen C2 pohjoinen.
- 5) Lukuun ottamatta entisen Peräseinäjoen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C2.
- 6) Lukuun ottamatta mantereen ulkopuolisia alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen C2 pohjoinen.
- 7) Lukuun ottamatta Oulunsalon kunnan aluetta, joka on entisen Ylikiimingin kunnan sisäpuolella, ja on osa-alueetta C3 P1.
- 8) Ainoastaan entinen Kurun kunnan alue.
- 9) Lukuun ottamatta osaa kunnasta, joka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluvaksi maa- ja metsätalousministeriön 10 päivänä heinäkuuta 1996 antamassa päätöksessä nro 3733/514/96
- 10) Lukuun ottamatta osaa kunnasta, joka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluvaksi maa- ja metsätalousministeriön 9 päivänä elokuuta 1995 antamassa päätöksessä nro 3039/514/95.

KOMISSION PÄÄTÖKSEN K(2009)3067 (MUUT. K (2009) 9122) ENIMMÄISMÄÄRÄ-RAJOITTEET

	eläinyksikköä (ey)/ hehtaaria (ha)/ tonnia (t)	tuen määrä (miljoonaa euroa)	keskimääräinen enimmäisyksikkötuki
Maito	1 776 765 t ¹⁾	193,7	10,9 snt/kg
Märehtijät	179 160 ey	73,7	
Nautaeläimet			412 euroa/ey
Uuhet ja kutut			533 euroa/ey
Hevoset			277 euroa/ey
Siat ja siipikarja ²⁾		37,0	266 euroa/ey
Puutarhaviljely		25,4	
Kasvihuonetuotanto	202,9 ha		11,3 euroa/m ²
Puutarhatuotteiden varastointi			18,5 euroa/m ³
Kasvintuotanto		58,3	
Yleinen hehtaari- tuki	881 825 ha		37 euroa/ha
Tiettyjen kasvien tuki ³⁾	62 475 ha		145 euroa/ha
Nuorten viljelijöiden tuki			36 euroa/ha
Metsämarjojen ja sienten varastointituki			0,10—0,42 euroa/kg

¹⁾ Tukikelpoinen enimmäistuotanto kiintiövuosien mukaan

²⁾ Tuotannosta irrotettu tuki, viitemäärä enintään 139 200 ey.

³⁾ Muiden viljojen kuin ohran, kauran ja seosviljan viljelyalan sekä rapsin, muiden öljykasvien, valkuais- ja kuitukasvien, sokerijuurikkaan, tärkkelysperunan ja omenien viljelyn perusteella tukialueella C1, C2 ja C2 pohjoinen sekä avomaalla viljeltävien vihannesten viljelyn perusteella tukialueella C1—C4 maksettavat tuet.

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey	ey
Emolehmät	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta	1
Emolehmähiehot, 8 kk—2 vuotta	0,6
Sonnit ja härät, yli 2 vuotta	1
Sonnit ja härät, 6 kk—2 vuotta	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

N:o 39

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2010 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2010 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna tukena ympäristötuen kansallista lisäosaa, jäljempänä *lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;
- 2) *ympäristötukisitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitettua maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteitä koskevaa viisivuotista sitoumusta;

3) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa kasvustoa;

4) *seoskasvustolla* viljan ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 79 artiklan valkuaiskasvin seoskasvustoa, jossa kasvulohkolle on kylvetty viljan ja valkuaiskasvin siemenseosta niin, että viljan ja valkuaiskasvin yhteenlasketusta kylvösiemenmäärästä kiloina vähintään 50 prosenttia on viljakasvin siementä;

5) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa, joka korjataan ennen jyväsadon valmistamista;

6) *rehuviljalla* rehuohraa, kauraa, ruisvehnää, seosviljaa, seoskasvustoa ja vihantaviljaa;

7) *luonnonniityillä ja -laitumilla* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää ja joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten

rehuntuotantoon kasvukauden 2010 ajan ja joilla ei suoriteta muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä.

3 §

Lisäosan myöntämisen perusteet

Manner-Suomessa lisäosa maksetaan liitteen mukaisilla tukialueilla A ja B.

Lisäosa voidaan myöntää enintään tukiker-toimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta lisäosan määrästä. Tuki-kerroin on 1,00.

Lisäosa voidaan maksaa enintään samalle pinta-alalle ja vastaavasta sitoumuskaudesta, jolle viljelijällä on voimassa ympäristötukisitoumus. Lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee sen maksatusta.

4 §

Lisäosan määräytyminen

Lisäosan myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on koko kasvukauden 2010 voimassa oleva ympäristötukisitoumus ja lisäosasitoumus. Lisäksi edellytyksenä on, että viljelijä noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä sekä maatalouden ympäristötuen koulutukseen liittyvästä tuesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (646/2000), jäljempänä *ympäristötukiasetus*, säädettyjä ehtoja sekä muita ympäristötukisitoumuksen ehtoja mukaan lukien viljelijän ikää ja muita tukikelpoisuutta koskevia ehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

Lisäosaan oikeuttavaa on 1 momentissa tarkoitettu pinta-ala, joka on vuonna 2010 maatalouden ympäristötuessa tukikelpoista ja josta on maksettu ympäristötukea. Lisäosa määräytyy 5 §:n 1 momentissa säädettyinä osuutena siinä mainituille kasveille lopullisesti maksetusta ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden määrästä.

5 §

Lisäosan määräytymisperusteista

Tässä asetuksessa tarkoitettu lisäosa myön-

netään vuoden 2010 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellosto enintään seuraavan prosenttiosuuden suuruisena kyseisen kasvin pinta-alalle maksetusta maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden määrästä:

	prosenttia
Vehnä	82
Mallasohra	68
Ruis	92
Rehuvilja	4
Sokerijuurikas	92
Tärkkelysperuna	92
Öljykasvit	92
Kuitukasvit	92
Valkuaiskasvit	92
Nurmi	92
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja ...	96
Omenat	30
Marjat	8

Lisäosaa maksetaan enintään seuraava euromäärä hehtaarilta:

	euroa/ha
Vehnä	105
Mallasohra	84
Ruis	129
Rehuvilja	6
Sokerijuurikas	129
Tärkkelysperuna	129
Öljykasvit	129
Kuitukasvi	129
Valkuaiskasvit	129
Nurmi	129
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja ...	392
Omenat	155
Marjat	50

6 §

Eräiden kasvien lisäosakelpoisuus

Spelttivehnän viljelyyn käytetty pinta-ala oikeuttaa vehnän lisäosaan.

Muun kuin 5 §:ssä mainitun peltokasvin lisäosa on valkuaiskasvien lisäosan suuruisen.

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä avomaanvihanneksina tukikelpoisia ovat tarhaherneisiin kuuluvat silpo-, silpoydin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina. Herneen ja viljan seoskasvusto on tukikelpoinen valkuaiskasvina, jos kasvulohkolle on kylvetty herneen ja viljan siemenseosta niin, että herneen ja viljan yhteenlasketusta siemenmäärästä kiloina yli 50 prosenttia on herneen siementä.

Nurmen lisäosaa ei makseta luonnonniityille ja -laitumille.

7 §

Mallasohran lisäosa

Mallasohran lisäosaa voidaan maksaa enintään tukivuoden 2010 tukihakemuksessa ilmoitetulle ja valvonnassa hyväksytylle mallasohra-alalle.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) viljelystä on tehty viljelijän ja mallastamon tai suoraan mallastamon lukuun toimivan välittäjän kanssa mallasohran viljelysopimus viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2010;
- 2) kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on toimitettu kopio viljelysopimuksesta ennen tuen myöntämistä ja maksamista;
- 3) mallasohrasta on toimitettu mallastamolle mallastamotoiminnan laatuvaatimukset täyttävä hyväksytty esinäyte, joka on analysoitu Analytica-EBC -standardin tai vähintään vastaavat laatuvaatimukset täyttävän muun menetelmän mukaisesti; ja
- 4) mallastamo on vahvistanut tehdyn mallasohran viljelysopimuksen hyväksytyin esinäytteen perusteella.

Mallasohran lisäosaa ei makseta, jos mallasohraksi ilmoitettu ala on ilmoitettu siemenviljelykseen.

Jos mallasohraa viljellään muualla kuin Suomessa tapahtuvaa mallastusta varten, mallasohran lisäosan hakijan tulee toimittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle todistus mallasohran käytöstä. Todistuksen tulee sisältää tiedot mallasohran käytöstä mallastustarkoituksiin.

Mallasohran lisäosa voidaan myöntää joko vahvistetun mallasohran viljelysopimuksen mukaisen sopimuspinta-alan tai ilmoitetun ja

mahdollisessa valvonnassa hyväksytyin mallasohran pinta-alan perusteella. Tuki myönnetään näistä pienemmän alan perusteella.

8 §

Mallasohran viljelysopimus

Edellä 7 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitettun mallasohran viljelysopimuksen tulee sisältää tieto:

- 1) viljelijän nimestä;
- 2) viljelijän Y-tunnuksesta;
- 3) sopimuksen tehneen mallastamon tai muualla kuin Suomessa tapahtuvassa jalostuksessa välittäjän nimestä ja osoitteesta; sekä
- 4) lopullisesta sopimuspinta-alasta hehtaareina.

Mallasohran viljelysopimuksessa mallastamon tai suoraan tämän lukuun toimivan välittäjän tulee olla tunnetusti sopimustoimintaa harjoittava. Jos mallasohran viljelysopimuksen tekijän toiminnan todellisesta luonteesta on epäselvyyttä, mallasohran lisäosan hakijan tulee toimittaa toiminnan harjoittajaa koskeva tarkempi selvitys. Edellytyksenä mallasohran lisäosan maksamiselle on, että annettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

Sopimuksessa mainitusta sopimuspinta-alalta korjatusta mallasohrasta tulee olla vähintään yksi 7 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu hyväksytty esinäyte kutakin sopimuspinta-alan alkavaa 20 hehtaaria kohti. Jos hyväksyttyjä esinäytteitä on tätä vähemmän, mallasohran lisäosan maksun perusteena olevaa pinta-alaa alennetaan vastaavassa suhteessa.

9 §

Ympäristötukisitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta ympäristötukisitoumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu lisäosa peritään takaisin. Lisäosaa ei makseta ohjelmakauden 2007—2013 mukaiseen maatalouden ympäristötukiohjelmaan sitoutuneille viljelijöille.

Jos viljelijän ympäristötukisitoumus on

kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoittamisesta myymällä tilan tai muulla tavoin, lisäosaa ei peritä takaisin. Ympäristötukisitoumuksesta luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitoumuksen tehnyt viljelijä, jolla ei ole 3 momentissa tarkoitettua perustetta, ei hae vuosittaista maksatusta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos viljelijä luopuu ympäristötukisitoumuksesta ylivoimaisen esteen vuoksi, lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan seikat, joista säädetään luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 43 §:ssä.

Jos ympäristötukisitoumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 45 §:ssä säädetyllä tavalla, maksettua lisäosaa ei peritä takaisin.

10 §

Muutoksista ilmoittaminen

Viljelijän on tukilain 16 a §:ssä säädetyllä tavalla ilmoitettava 9 §:ssä tarkoitetuista seikoista. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomai-

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

sen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Uusien alueiden ottaminen ympäristötukisitoumukseen, ympäristötukisitoumuksen siirto ja muu vastaava muutos oikeuttaa lisäosaan siltä osin kuin se oikeuttaa ympäristötukeen.

Jos muutos aiheuttaa ympäristötukisitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, sovelletaan mitä 9 §:ssä säädetään.

11 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitoumus- ja sopimuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

TUKIALUEJAKO MANNER-SUOMESSA

Tukialue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Länsi-Turunmaa³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Loviisan kaupungista entinen Pernajan kunta, Naantali⁸⁾, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Tukialue B

Akaa, Artjärvi, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen,

Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahdi, Kuhmoinen, Kustavi, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lempeälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää¹⁰⁾, Pyhäranta, Pälkäne, Raasepori¹¹⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylöjärvi¹²⁾, ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Loviisan kaupungista entisen Pernajan kunnan, Länsi-Turunmaan, Maskun, Naantalinnon, Porvoon, Salon, Sauvon, ja Turun saaristo-osat.

¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken, Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

²⁾ Lukuun ottamatta entisen Sammatin kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

³⁾ Lukuun ottamatta entistä Houtskarinn, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁴⁾ Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu osa-alueeseen B.

⁵⁾ Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁶⁾ Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁷⁾ Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomusjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁸⁾ Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat tukialueeseen B sekä Naantalinnon kaupungin alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁹⁾ Lukuun ottamatta A tukialueeseen kuuluvaa entisen Mietoisten kunnan aluetta.

¹⁰⁾ Lukuun ottamatta entisen Ruotsinpyhtään kunnan alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹²⁾ Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta.

N:o 40

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2010 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2010 Manner-Suomessa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annettun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna lisäosana luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa, jäljempänä *LFA-lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertomella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta LFA-lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *luonnonhaittakorvaussitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston

asetuksessa (644/2000) tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa (366/2007) tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevaa viisivuotista sitoumusta;

3) *tukikelpoisella peltoalalla* sitä peltoalaa, joka on tukivuonna hyväksytty luonnonhaittakorvaussitoumuksen tukikelpoiseksi peltoalaksi;

4) *tukeen oikeuttavalla peltoalalla* sitä peltoalaa, jonka perusteella on tukivuonna myönnetty luonnonhaittakorvausta;

5) *vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuella* vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (63/2008) ja vuodelta 2008 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (64/2008) tarkoitettua kotieläintalouden tukea;

6) *vuoden 2009 kotieläintalouden kansallisen tuella* vuodelta 2009 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (40/2009) ja

vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (41/2009) tarkoitettua kotieläintalouden tukea;

7) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle.

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa maksetaan liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertoimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävän LFA-lisäosan ja 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten perusteella maksuun tulevan luonnonhaittakorvauksen yhteismäärä Manner-Suomessa on keskimäärin yli 250 euroa hehtaarilta, tukikerrointa muutetaan.

LFA-lisäosa voidaan muiden ehtojen täytyessä maksaa enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvaus ja vastaavasta sitoumuskaudesta.

4 §

LFA-lisäosan määräytyminen ja maksatuksen hakeminen

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä Manner-Suomessa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuonna 2006, 2007, 2008 tai 2009 antanut tai antaa vuonna 2010 luonnonhaittakorvaussitoumuksen sekä 6 §:ssä säädetyn luonnonhaittakorvauksen lisäosasisitoumuksen, jäljempänä *LFA-lisäosasisitoumus*, ja noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai vuonna 2006 annetun sitoumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (645/2000) säädettyjä sitoumusehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

LFA-lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee LFA-lisäosan maksatusta. Vuodelta 2010 maksettavan lisäosan maksamista on haettava Maaseutuviraston hyväksymällä tukihakemuslomakkeella vuodelle 2010.

5 §

LFA-lisäosan määrä

Tässä asetuksessa säädettyä LFA-lisäosaa myönnetään tukialueittain ja tilan tuotantosuunnan mukaan eriytettyinä euroina hehtaarilta enintään seuraavasti:

	Tukialueet A, B ja C1	Tukialueet C2—C4
Perusosa	20	25
Kotieläintilan korotus	80	80

Perusosa myönnetään tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

Kotieläintilan korotus myönnetään kotieläintilojen tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

6 §

LFA-lisäosasisitoumus

LFA-lisäosasisitoumus on tehtävä samanlaisesti ja samaksi ajanjaksoksi kuin luonnonhaittakorvaussitoumus.

LFA-lisäosan saadakseen viljelijän tulee antaa uuden luonnonhaittakorvaussitoumuksen yhteydessä Maaseutuviraston hyväksymällä lomakkeella tehty LFA-lisäosasisitoumus.

LFA-lisäosasisitoumuksessa viljelijän on sitouduttava pitämään luonnonhaittakorvaussitoumuksensa voimassa kyseisen sitoumuskauden loppuun.

7 §

Kotieläintila

LFA-lisäosasisitoumuksen antamisen yhteydessä tila ilmoitetaan joko kotieläintilaksi tai kasvinviljelytilaksi. Ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen tila voi muuttua kotieläinti-

laksi vain 10 §:ssä mainituissa tapauksissa lukuun ottamatta tilanteita, joissa kasvinviljelytilaksi muuttunut kotieläintila palaa kotieläintilaksi 9 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Kotieläintilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa:

1) jonka eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti; tai

2) jolla on vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja jonka eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti.

Kasvinviljelytilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, joka ei täytä 2 momentissa säädettyä.

Eläinyksiköiden määränä 1 momentissa tarkoitettua tilan tuotantosuuntaa määritettäessä käytetään ensimmäistä LFA-lisäosasisitumisvuotta edeltävän vuoden eläinyksikkömäärää, jos kotieläintuotanto jatkuu ensimmäisenä sitoumusvuonna.

Nautojen eläinmäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähintään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Sikojen eläinmäärä on sikarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän kalenterivuoden kunkin kuukauden ensimmäisen päivän eläinmäärien vuosikeskiarvo. Ennen vuotta 2009 tehtyjen sitoumusten osalta sikojen eläinyksikkömääränä voidaan käyttää viljelijän vaatimuksesta valvonnassa todettua eläinyksikkömäärää tai eläinyksikkömäärää, joka lasketaan vuoden 2009 eläinmäärän, siten kuin siitä on säädetty maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hakemusten toimittamisesta sekä kotieläinten laskentapäivistä ja -ajankohdista vuonna 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (76/2009) liitteessä 2, ja vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuen määräytymisperusteiden perusteella. Myös kanojen ja lihasiipikarjan eläinyksikkömääränä käytetään eläinyksikkömäärää, joka lasketaan viimeksi mainitulla tavalla. Hevosten, kuttujen ja uuhien eläinyksikkömääränä käytetään vuoden 2009 kotieläintalouden kansalliseen tukeen oikeuttavaa eläinyksikkömäärää, jolle on haettu tukea. Viljelijän vaatimuksesta kanojen, lihasiipikarjan, hevosten, kuttujen ja

uuhien eläinyksikkömäärän laskennassa voidaan käyttää valvonnassa todettua eläinmäärää. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökerroimia.

Eläintiheyttä laskettaessa otetaan huomioon vain ne hevoset, kutut ja uuhet, joista on myönnetty vuoden 2009 kotieläintalouden kansallista tukea.

Jos 6 §:ssä tarkoitettua lisäosasisitumusta annettaessa tilan eläinyksikkömäärä on vuonna 2009 käynnissä olleesta kotieläintalouden investoinnista tai viljelijästä riippumattomasta syystä johtuen ollut vuonna 2009 vähintään kolmanneksen pienempi kuin tilan vakiintunut eläinmäärä, voidaan viljelijän hakemuksesta käyttää vuoden 2006, 2007 tai 2008 eläinmäärää viljelijän valinnan mukaan.

LFA-lisäosan kotieläintilan korotusta ei myönnetä vuodelta 2010, jos tila ei 30 päivänä huhtikuuta 2010 harjoita kotieläintaloutta ellei kyse ole jäljempänä 9 §:n 6 momentissa tarkoitettua lyhytaikaisesta tuotantotautosta.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Tilan tuotantosuuntaa 7 §:n 2 momentin mukaan määritettäessä tai sitoumuskaudella tilan säilymistä kotieläintilana arvioitaessa voidaan viljelijän vaatimuksesta yhteisömuotoisen yrityksen, jolla ei ole kotieläintilan LFA-lisäosasisitumusta, eläinmäärä ottaa mukaan LFA-lisäosasisitumuksen antaneen tilan eläinmäärään, jos yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyriksen jäsenten hallinnassa siten että:

1) määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset; tai

2) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyriyksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä.

Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyriyksen jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2009.

Määräysvallan muutoksesta siten, että 1 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ei enää ole, on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tukilain 16 a §:ssä säädettyllä tavalla. Määräysvaltaa koskevan muutoksen jälkeen kertyviä eläinyksiköitä ei oteta huomioon LFA-lisäosasisitöumuksen antaneen tilan eläinmäärää laskettaessa.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen LFA-lisäosasisitöumuksen tehneen tilan hyväksi, joka on kokonaan perheyriyksen jäsenten hallinnassa koko LFA-lisäosasisitöumuskauden aikana.

9 §

Tilan tuotantösuunnan muutokset

Tilan tuotantösuuntaa seurataan sitöumuskaudella vuosittain. Vuonna 2010 tilan tuotantösuuntaa arvioitaessa käytetään 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua eläinyksikkömäärää ja tukivuoden luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa.

Kotieläintilan korotuksen saadakseen tilan tulee täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset ja harjoittaa kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2010 saakka, mainittu päivä mukaan lukien. Kotieläintilaksi hyväksytystä tilasta kasvinviljelytilaksi muuttunut tila voidaan kerran sitöumuskauden aikana hyväksyä uudelleen kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset.

Jos tila täyttää 7 §:n 2 momentin edellytykset, mutta on lopettanut kotieläintalouden harjoittamisen ennen 1 päivää toukokuuta 2010, LFA-lisäosa maksetaan kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Jos kotieläintila lopettaa kotieläintalouden harjoittamisen 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tila muuttuu seu-

raavan tukivuoden 1 päivästä tammikuuta kasvinviljelytilaksi ja LFA-lisäosa myönnetään kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Tilan muuttumisesta kotieläintilasta kasvinviljelytilaksi sen vuoksi, että se ei enää täytä 7 §:n 2 momentissa säädettyjä ehtoja, on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinöviranomaiselle kirjallisesti viipymättä ja viimeistään kymmenen työpäivän kuluessa muutoksesta.

Tilan tuotantösuunnan muutoksen ei katsota olevan kyseessä, jos syynä on tiettyjen tuotantotapojen edellyttämä tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantösuunnan muuttamisesta tai ylivöimäisestä esteestä aiheutuva lyhytaikainen tuotantötauko.

LFA-lisäosasisitöumus voidaan siirtää luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 9 §:ssä ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä tai vuonna 2006 annetun sitöumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 50 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla. Lisäosasisitöumuksen siirron yhteydessä tila voidaan muuttaa kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan lisäosasisitöumuksen siirtövuotta seuraavana tukivuonna.

10 §

Sukupölvönvaihdos tai koko tilan hankinta

Jos sukupölvönvaihdos tehdään sinä vuonna, jona sitöumus annetaan, tai sen jälkeen, tilaa jatkava viljelijä voi muuttaa tilan kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan sukupölvönvaihdosvuotta seuraavana tukivuonna. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupölvönvaihdospäivästä olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentasääntöjen mukaisesti.

Jos kotieläintilalla tehdään sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinta siirretään, tila säilyy 7 §:ssä tarkoitettuna kotieläintilana niin kauan kuin tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset.

Jos LFA-lisäosasisitöumuksen aiemmin tehnyt viljelijä saa sukupolvenvaihdoksen tai koko tilan hallinnan siirron johdosta haltuunsa 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut edellytykset täyttävän tilan, jonka entinen haltija on tehnyt LFA-lisäosasisitöumuksen, voidaan jatkaa tilakokonaisuus katsoa kotieläintilaksi, jos 7 §:n 2 momentin edellytykset täyttyvät tilojen yhteenlaskettujen pinta-alojen ja eläinyksikkömäärien perusteella.

Kotieläintilan korotus voidaan myöntää 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2010. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan seuraavana tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2010 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien.

11 §

Luonnonhaittakorvaussitöumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu luonnonhaittakorvaussitöumuksesta ylivoimaisen esteen vuoksi, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan ne seikat, joista on säädetty luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:n 2 momentissa ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 72 §:n 1 momentissa sekä vuonna 2006 annetun sitöumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksen 43 §:n 2 momentissa.

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta luonnonhaittakorvaussitöumuksesta ennen sitöumuskauden päättymistä,

maksettu LFA-lisäosa peritään takaisin. Jos viljelijän luonnonhaittakorvaussitöumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoittamisesta myymällä tilan tai muutoin, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Luonnonhaittakorvaussitöumuksesta luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitöumuksen tehnyt viljelijä ei hae vuosittaista maksatusta, vaikka hänellä ei ole 1 momentissa tarkoitettua perustetta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista LFA-lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos luonnonhaittakorvaussitöumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:ssä tai vuonna 2006 annetun sitöumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 45 §:ssä tarkoitettulla tavalla, maksettua LFA-lisäosaa ei peritä takaisin.

12 §

Muutoksista ilmoittaminen ja asiakirjojen säilyttäminen

Viljelijän on tukilain 16 a §:ssä säädetyllä tavalla ilmoitettava 11 §:ssä tarkoitetuista seikoista. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitöumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava LFA-lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Uusien alueiden ottaminen luonnonhaittakorvaussitöumukseen, luonnonhaittakorvaussitöumuksen siirto tai muu vastaava muutos luonnonhaittakorvaussitöumuksen alaisessa pinta-alassa oikeuttaa LFA-lisäosaan siltä osin kuin se oikeuttaa luonnonhaittakorvaukseen.

Jos muutos aiheuttaa luonnonhaittakorvaussitöumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, sovelletaan mitä 11 §:ssä säädetään.

LFA-lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitöumuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

13 §

*Euroopan komission päätöksen
huomioinnottaminen*

LFA-lisäosaa myönnetään siten kuin tässä asetuksessa säädetään, ellei Euroopan komission tätä tukea koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Tässä asetuksessa säädettyjen tukien maksaminen edellyttää, että Euroopan komissio ei kiistä niitä koskevaa valtiontukipäätöstä.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

TUKIALUEJAKO

Alue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Länsi-Turunmaa³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inko, Kaarina, Kemiönsaari, Loviisan kaupungista entinen Pernajan kunta, Naantali⁸⁾, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Alue B Ahvenanmaan maakuntaa lukuun ottamatta

Akaa, Artjärvi, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahdi, Kuhmoinen, Kustavi, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lemppälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää¹⁰⁾, Pyhärinta, Pälkäne, Raasepori¹¹⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säkyä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylöjärvi¹²⁾ ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Loviisan kaupungista entisen Pernajan kunnan, Länsi-Turunmaan, Maskun, Naantalın, Porvoon, Salon, Sauvon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 ja C2 pohjoinen kuuluvia osia lu-

kuun ottamatta, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden ja Jämsänkosken kunnan alue, Kaskinen, Kauhajokki, Kauhava sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkelä, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulka, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vähäkyrö ja Vöyri-Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joensuun kaupungista entisen Pyhäselän kunnan alue, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karsula, Karttula, Karvia, Kauhavan kaupungista entisen Korttesjärven kunnan alue, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pederöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reijjärvi, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari,

Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärven kunnasta entisen Kurun kunnan alue, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran, Tuupovaaran ja Enon kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo sekä Mustasaaren kunnasta Björköby ja Raippaluoto sekä Vöyri-Maksamaan kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet.

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu ja Utajärvi sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat entisen Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä niiden alueeseen P5 kuuluvia osia lukuun ottamatta.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän kunnasta P5 alueeseen maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä nro 3733/514/96 hyväksytty alue ja Sodankylän kunnasta maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä nro 3039/514/95 hyväksytty alue.

¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken, Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

²⁾ Lukuun ottamatta entisen Sammatin kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

³⁾ Lukuun ottamatta entistä Houtskarın, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁴⁾ Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁵⁾ Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁶⁾ Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁷⁾ Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomusjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁸⁾ Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat tukialueeseen B sekä Naantalın kaupungin alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁹⁾ Lukuun ottamatta A tukialueeseen kuuluvaa entisen Mietoisten kunnan aluetta.

¹⁰⁾ Lukuun ottamatta entisen Ruotsinpyhtään kunnan alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹²⁾ Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C.

ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (6—24 kk)	0,6
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (yli 24 kk), emolehmät ja lypsylehmät	1,0
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot, karjut	0,7
Muut siat (3—8 kk) ¹⁾	0,23
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, ankka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1,0
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6
Teurastetut eläimet ja siitoseläimet ²⁾ :	
13 teurastettua lihasikaa	1
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1
585 teurastettua ankkaa	1
325 teurastettua hanhea	1
223 teurastettua kalkkunaa	1
1375 teurastettua fasaania	1
1375 teurastettua sorsaa	1

¹⁾ LFA-lisäosasisäntömuksissa käytettävä eläinyksikkökerroin, jos sikojen eläinyksikkömäärä lasketaan sikarekisterin tietojen perusteella.

²⁾ Sikojen osalta näitä eläinyksikkökertoimia ei käytetä, jos sikojen eläinyksikkömäärä lasketaan sikarekisterin tietojen perusteella.

N:o 41

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2010 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 momentin ja 9 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 9 §:n 3 momentti laissa 1446/2006, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala ja tuen kokonaismäärä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna maa- ja puutarhatalouden tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille pinta-alaperusteista perunantuotannon kansallista tukea vuodelta 2010 enintään 7,2 miljoonaa euroa siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Tukeen osoitetusta määrärahasta voidaan myöntää enintään neljä prosenttia eri tutkimuslaitoksille ja peruna-alan kehittäjäorganisaatioille perunantuotantoa, markkinoita ja markkinointia koskevien tutkimusten ja selvitysten tekemiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *sertifioidulla siemenperunalla* siemenperunan kaupasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (nro 112/2000), julkaistu eräistä maa- ja metsätalousministeriön asetuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksessa (1010/2000), tarkoitettua siemenperunaa tai Euroopan unionin alueella tuotettua ja siellä virallisesti

tarkastettua ja hyväksyttyä siemenperunaa, josta viljelijällä on alkuperämaan viranomaisen myöntämä vakuustodistus (*kasvipassi*);

2) *ruokaperunalla* sellaisenaan elintarvikkeena käytettäväksi viljeltävää perunaa mukaan lukien varhaisperuna, jota ei viljellä katteen alla;

3) *katteenalaisella varhaisperunalla* avomaalla siirrettävän katteen alla viljeltävää varhaisperunaa;

4) *ruokateollisuusperunalla* sopimustuotantona elintarviketeollisuudelle tuotettavaa perunaa, ei kuitenkaan tärkkelysperunaa;

5) *maatilan omalla siemenlisäyksellä* perunaa, jota tuotetaan maatilalle hankitusta sertifioidusta siemenperunasta vuoden 2011 ruokaperunan, ruokateollisuusperunan tai katteenalaisen varhaisperunan tuotantoa varten;

6) *tärkkelysperunan siemenlisäyksellä* perunaa, jota tuotetaan maatilalle hankitusta sertifioidusta siemenperunasta vuoden 2011 tärkkelysperunan tuotantoa varten;

7) *tukikelpoisella perunalla* 1—6 kohdassa tarkoitettua perunaa;

8) *tärkkelysperunalla* perunatärkkelyksen raaka-aineeksi viljeltävää teollisuusperunaa;

9) *muulla perunalla* tukikelvottomalla siemenperunalla kylvettyä perunaa tai maatilan omaan kulutukseen taikka rehuksi käytettävää perunaa sekä näihin tarkoituksiin viljeltyä siemenperunaa vuoden 2011 tuotantoa varten;

10) *kasvimaalla* viljelyalaa, jossa viljellään omaan käyttöön puutarhakasveja tai perunaa.

3 §

Perunantuotannon tuen määräytymisestä

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Tuki maksetaan kunkin kasvulohkon osalta vain kerran ja vain yhdestä viljeltävästä kasvusta, vaikka samalla lohkolla viljellään saman kasvukauden aikana useita tukikelpoisia kasveja peräkkäin.

Perunantuotannon kansallista tukea ei makseta, jos ala on ilmoitettu kasvimaaksi.

4 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) tukikelpoista perunaa viljellään markkinoitavaksi tai siemenlisäystä varten;

2) tukikelpoisen perunan viljelyala on yli kaksi hehtaaria tai katteenalaisen varhaisperunan viljelyala on yli yksi hehtaari taikka tärkkelysperunaa viljellään tärkkelysperunan siemenlisäystä varten yli puolen hehtaarin alalla; sekä

3) perunan istutukseen on käytetty sertifioitua siemenperunaa tai sertifioidusta siemenperunasta enintään yhden kerran omalla maatilalla lisättyä siemenperunaa.

Korkealaatuisen siemenperunan tuotantoalueella noudatettavista perunanviljelyn vaatimuksista annetun lain (574/2002) 1 §:ssä tarkoitettulla tuotantoalueella, jäljempänä *siemenperuna-alue*, edellytetään, että siemenenä käytetään testattua ja sertifioitua vähintään A-siemenluokan siementä.

Tuki voidaan maksaa tilan koko tukikelpoiselle perunanviljelyalalle, jos jokin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu viljelyala ylittyy.

Tärkkelysperunan siemenlisäyksen tukikelpoinen viljelyala voi olla ilman erilliselvitystä enintään 15 prosenttia tärkkelysperunan sopimusosalasta. Tuotannon laajentuminen tai siementuotantorengas voidaan ottaa huomioon kirjallisen erilliselvityksen perusteella.

5 §

Tuen suuruus

Perunantuotannon tukea myönnetään enintään 303 euroa hehtaarilta.

Tuki myönnetään 118 eurolla hehtaarilta korotettuna sellaiselta viljelyalalta, jolla tuotetun perunan markkinoinnista viljelijällä on 6 §:ssä tarkoitettu perunanviljelysopimus.

Siemenperuna-alueella lisätukea myönnetään lisäksi 2 §:n 2—6 kohdassa tarkoitettulle tuotannolle enintään 48 euroa hehtaarilta tai, jos viljelijällä on 6 §:ssä tarkoitettu perunanviljelysopimus viljelyalalta tuotetun perunan markkinoinnista, enintään 67 euroa hehtaarilta.

Tukea alennetaan, jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettavan tuen määrä ylittää 1 §:n 1 momentissa säädetyn tuen enimmäismäärän vähennettynä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla erällä.

6 §

Perunanviljelysopimus

Edellä 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu tuki voidaan myöntää vain, jos perunantuotannosta tehdyn kirjallisen perunanviljelysopimuksen perusteella koko sopimusosalalta saatava sato toimitetaan ostajana toimivalle sopimosapuolelle, ja jos toimitetaan:

1) vähintään 20 000 kilon hehtaarisadon mukaan laskettava määrä; tai

2) vähintään 10 000 kilon hehtaarisadon mukaan laskettava määrä katteenalaista varhaisperunaa.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa korotettu tuki myönnetään vain sellaiselta pinta-alalta, joka tarvitaan sovittuun määrään tuottamiseen, kun laskennassa käytetään edellä mainituissa kohdissa säädettyjä satotasoja.

Tuen hakija ei voi toimia oman tuotantonsa ostajana. Ostajalla tulee olla yritys- ja yhteisötietolain (244/2001) 9 §:ssä tarkoitettu yritys- ja yhteisötunnus.

Perunanviljelysopimuksessa ei saa olla viljelysopimuksen purkamista mahdollistavaa ehtoa. Sopimuksessa tulee olla tieto:

1) sopimosapuolista ja näiden yritys- ja yhteisötunnuksista;

- 2) perunan käyttötarkoituksesta;
- 3) sopimusmäärästä kiloina sekä siitä pinta-alasta hehtaareina, jolta sopimusperuna on tilan satotaso huomioon ottaen tarkoitus tuottaa;
- 4) sopimushinnasta;
- 5) siitä, että sopimus on tehty vuoden 2010 sadosta; sekä että
- 6) sopimuksesta on laadittu kaksi samansanaista kappaletta, yksi kummallekin osapuolelle.

Perunanviljelysopimus on päivättävä ja allekirjoitettava.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Edellä 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun tuen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että perunanviljelysopimus toimitetaan viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2010 viranomaiselle, jolle tukihakemus on toimitettu.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

N:o 42

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2010 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 7 §:n 1 momentin ja 15 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan sokerijuurikkaan viljelijöille maksaa maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 182 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua kansallista tukea vuodelta 2010 siten, kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Tuen myöntämisen perusteet

Tuki maksetaan viljelijän ilmoittaman tai mahdollisessa valvonnassa hyväksytyyn sokerijuurikkaan vuoden 2010 viljelyalan perusteella. Tukea myönnetään enintään sille sokerrintuotantoon käytettävälle sokerijuurikasalalle, jonka viljelijä on vuonna 2010 ilmoittanut Maaseutuviraston määräämällä lomakkeella.

Sokerijuurikkaan viljelijöille voidaan maksaa kansallista tukea enintään 350 euroa hehtaarilta.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

N:o 43

Valtioneuvoston asetus

maatalousyrittäjien opintorahasta annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan maatalousyrittäjien opintorahasta 18 päivänä heinäkuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (617/2002) 12 §.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viireille tulleeseen ennakkotietohakemukseen sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Asetuksen 12 §:n mukaisen ennakkotietopäätöksen kohteena oleva opintokokonaisuus on suoritettava loppuun viimeistään 27 päivänä loka-kuuta 2010.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

N:o 44

Valtioneuvoston asetus
maatalousyrittäjien opintorahan määrästä vuonna 2010

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 15 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan vuonna 2010 maksaa maatalousyrittäjien opintorahaa enintään 0,8 miljoonaa euroa siten kuin maatalousyrittäjien

opintorahasta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (617/2002) säädetään.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 45

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maatalousyrittäjien opintorahan hakemisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien opintorahan hakemisesta 18 päivänä heinäkuuta 2002 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (619/2002) 2 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 1216/2002, seuraavasti:

2 §

Hakeminen

Opintorahaa haetaan kirjallisesti siltä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jonka alueella hakijan omistaman tai hallitseman maatilan talouskeskus sijaitsee. Maatalousyrittäjien opintorahasta annetun valtio-

neuvoston asetuksen (617/2002) 3 §:n 4 momentin 2 kohdan tarkoittamassa tilanteessa hakemus voidaan jättää myös hakijan asuinpaikkakunnan toimivaltaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Vanhatalo

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 37—45, 6 arkkia